

Discursul Președintelui Senatului Universității din Bucureșt, domnul prof. univ. dr. Gheorghe Vlad Nistor

Domnule Rector,

Domnule Președinte Emil Constantinescu,

Preafericirea Voastră,

Înalt Prea Sfinția Voastră,

Domnule Ministru,

Domnule Președinte al Academiei Române,

Domnule Președinte al Senatului României,

Domnule Guvernator al Băncii Naționale,

Doamnelor și domnilor rectori,

Dragi colegi, profesori și studenți ai Universității din București,

Având probabil privilegiul ca intervenția mea să fie una dintre ultimele, vă promit că va fi cât se poate de concisă. Am să încep cu trecutul. S-a spus deja - și nu-mi doresc deloc să repet lucruri deja auzite - un lucru fundamental: statul român modern, așa cum a arătat el în secolul al XIX-lea, așa cum a fost el construit nu putea exista fără câteva dintre fundamentele sale istorice, iar Universitatea din București a fost unul dintre aceste fundamente. Fără Universitatea din București, fără eforturile profesorilor și studenților acestei universități în secolul al XIX-lea și în prima jumătate a secolului al XX-lea, elita românească probabil nu ar fi arătat așa cum a ajuns să arate. Sigur, Universității din București i se adaugă și celelalte câteva mari universități ale acestei țări, pe care nu trebuie nici un moment să le uităm, chiar dacă astăzi aniversăm 150 de ani de la fondarea Universității noastre.

În ceea ce privește prezentul, Universitatea din București, dincolo de ranking-uri și dincolo de investigații mai degrabă cantitative, este cu siguranță o universitate cu adevărat europeană, o universitate fundamental constituită, cu profesori și studenți de bună calitate, competitivă cu foarte multe dintre marile universități europene în orice caz, chiar dacă datorită unor probleme financiare sau datorită unor resurse limitate nu reușește să atingă poziția pe care ne-am dori-o cu toții în ierarhiile mondiale.

Nu pot să nu încep prin a vă relata o mică întâmplare: ieri sau alaltăieri îi spuneam unui coleg că mi-aș dori să încep această parte a intervenției mele cu formula *I had a dream*, numai că el mi-a atras atenția că autorul acestor vorbe celebre n-a sfârșit-o bine, așa încât nu mă voi referi la visul meu, ci la un vis care cred că este al nostru al tuturor, care se potrivește Universității din București dar care sunt convins că se potrivește în egală măsură tuturor marilor universități ale acestei țări și tuturor marilor universități de oriunde în lume. În primul rând, cred că ne dorim cu toții o comunitate academică coerentă și solidară, pentru că fără o comunitate academică coerentă și solidară mersul înainte este imposibil. În al doilea rând, ne dorim cu siguranță o autonomie universitară autentică, fără niciun fel de imixtiune, chiar și ascunsă, a politicului în decizia universitară. Acesta a fost un vis al marilor universități din această țară. Din nefericire pentru ele, există țări europene care stau mai prost decât noi astăzi, țări vechi membre ale Uniunii Europene, țări care revendică o democrație veche, îndelungată: am să numesc numai Franța. Acesta a fost un vis pe care mulți dintre profesorii acestei universități l-au avut în perioada interbelică, de multe ori cu mari dificultăți. Gândiți-vă numai pentru o clipă la faptul că asemenea eforturi au fost făcute de către Nicolae Iorga în momentul în care era în același timp rector al acestei universități și Prim-ministru al României. Vremuri tulburi și dificile.

Mai departe, cred că Universitatea aceasta, ca orice altă mare universitate, își dorește o dezvoltare și o consolidare a excelenței în cercetarea științifică, își dorește cu siguranță și are nevoie, ca orice altă universitate serioasă, de dinamism, identificarea unor noi metode, modalități și construcții didactice, altfel spus o mobilitate organizatorică autentică și o renunțare rapidă la orice fel de șabloane, la orice fel de structuri învechite, o adaptare la provocările reale ale științei și cunoașterii contemporane. Eu mi-aș mai dori o Universitate cu adevărat integrată societății și care să răspundă cu mare viteză stimulilor pe care societatea îi dă, și cu siguranță mi-aș dori o Universitate morală, competitivă, inovatoare și cât se poate de transparentă. Sunt convins că sunt în asentimentul dumneavoastră al tuturor, că orice instituție de învățământ superior are asemenea deziderate și sunt din nou convins că Universitatea din București e foarte aproape de momentul în care toate aceste deziderate vor fi realizate. Spunând acestea, nu pot decât să urez Universității din București prosperitate științifică, progres și o contribuție cât mai importantă la cunoaștere și la integrarea ei în societatea românească.